

Широкий, рівний шлях
В пустий простір біжить,
Тополі по боках,
І вітер в них шумить:
Шу-гу! Шу-гу!

Мандрую сам. Куди?
Нікого не стріну,
Згубилися сліди
У рідну сторону —
На все? На все?

Осталися ген там,
Що були дорогі,
Йти мусиш сам, ах, сам
Назустріч злій судьбі, —
Вперед, вперед!

Лиш іноді струсне
Тополя листя жмут,
І листя шелесне,
І хрусне зсохлий прут,
І тихо знов...

Вецляр, 1916

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії»](#), 1990 . [Цикл «Осінь»](#);